




LEGĂMÂNTUL DE LA SINAI

Studiul 7 pentru 15 mai 2021



„Ați văzut ce am
făcut Egiptului și
cum v-am purtat
pe aripi de vultur
și v-am adus aici
la Mine.”

(Exodul 19:4)

Éxodo 19:4





După 400 de ani de sclavie, relația dintre Dumnezeu și Israel se deteriorase.

Ca întotdeauna, Dumnezeu a făcut primul pas pentru a restabili relația și a reînnoi legământul pe care l-a făcut cu Avraam, Isaac și Iacov. Acum, poporul Israel avea responsabilitatea de a-și îndeplini partea.



Pregătirea legământului:

-  Dumnezeu se apropie de om.
-  Dumnezeu răscumpără omul.





Realizarea legământului:

-  Sinai: porunci și simboluri.

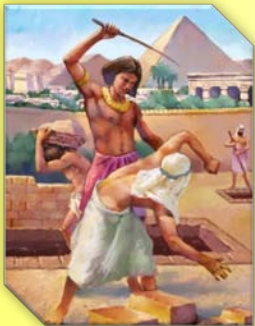


Obligațiile legământului:

-  Ascultarea.
-  Angajamentul.

DUMNEZEU SE APROPIE DE OM

„Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.” (Exod 19:4)



Dumnezeu și-a arătat harul față de Israel, eliberându-i de robia aspră și conducându-i cu tandrețe într-o nouă relație de legământ cu El.

Deuteronomul folosește două exemple pentru a exprima modul în care Dumnezeu a tratat Israelul:



Deut. 32:10-12. Ca vulturul care își duce puii pe înălțimi. De acolo îi aruncă să învețe să zboare. Dacă nu reușesc, îi ia înapoi pe aripi.



Deut 1:31. Ca un tată care își ia fiul de mână pentru a-l îndruma și proteja pe cale.



Fiecare dintre noi are nevoie ca Dumnezeu să ne călăuzească și să ne protejeze ca tandrețe până ajungem la maturitate deplină în relația noastră cu El.

DUMNEZEU RĂSCUMPĂRĂ OMUL

„Prin îndurarea Ta, Tu ai călăuzit și ai izbăvit pe poporul acesta, Iar prin puterea Ta îl îndrepti Spre locașul sfințeniei Tale.”



(Exod 15:13)

Prima acțiune pe care Dumnezeu a făcut-o în numele poporului Israel a fost să-i răscumpere din sclavie (Exod 6:6-7).

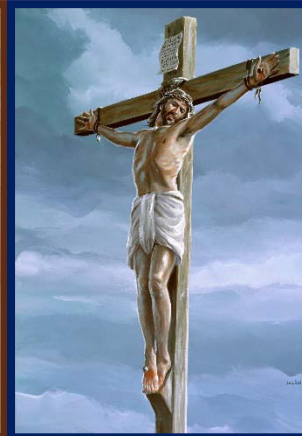
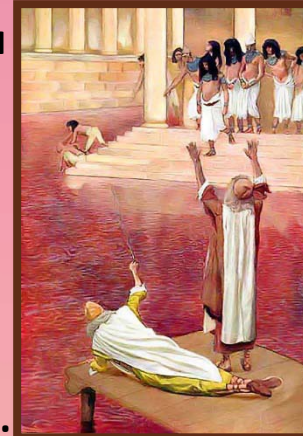
Răscumpărătorul era ruda apropiată care cumpăra înapoi terenul pe care persoana respectivă trebuia să-l vândă; sau plătea datoriile pe care le contractase, eliberându-l de sclavia la care trebuia să se supună.



Dumnezeu s-a comportat ca acest rudă răscumpărătoare. Pentru a face acest lucru, el „coborâse să-i izbăvească din mâna egiptenilor” (Exodul 3:8).

Care a fost prețul pe care Dumnezeu l-a plătit pentru a răscumpăra Israelul (și pe noi)?

El a coborât în această lume, devenind un om ca noi, pentru a plăti prețul păcatului nostru, murind pe cruce (Ioan 6:51; Efes. 1:7).



„Moștenirea care a fost pierdută prin încălcare a fost răscumpărată, conform legii pe care Hristos însuși a dat-o, de către ruda cea mai apropiată. Iisus Hristos și-a lăsat deoparte mantaua regală, coroana Sa și Și-a îmbrăcat divinitatea cu omenire pentru a deveni înlocuitorul și garantul umanității, astfel încât, murind în omenire, să-l poată distruge pe cel care avea imperiul morții. El nu ar fi putut face acest lucru ca Dumnezeu, dar Hristos ar putea muri venind om. Prin moarte a cucerit moartea”

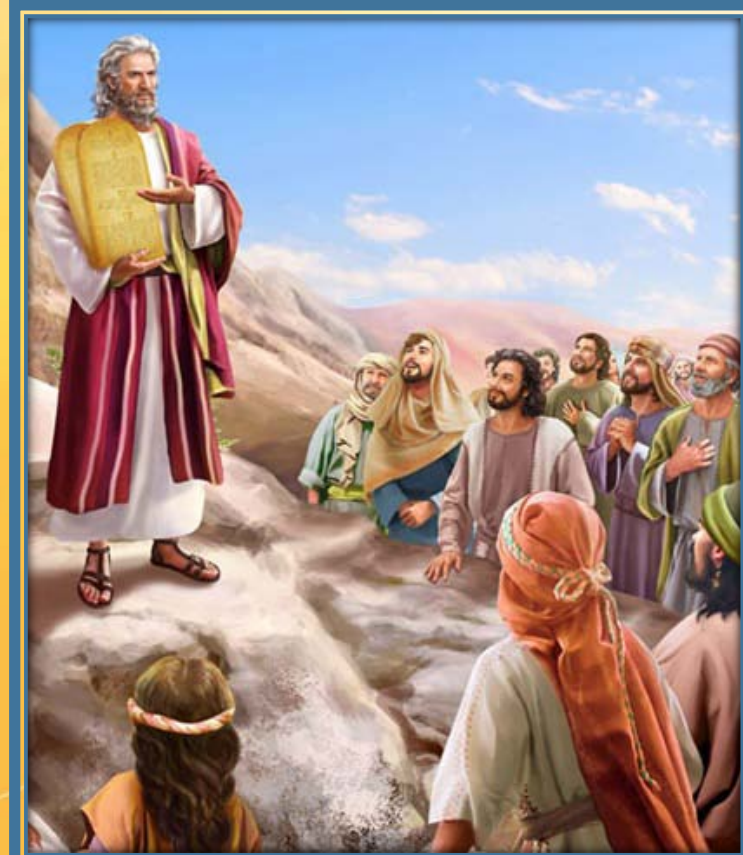
E.G.W. (Comentarii biblice adventiste, vol. 7, notă auxiliară la Evrei 2, pag. 937 – în spaniolă)

SINAI: PORUNCI ȘI SIMBOLURI

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” (Exod 20:3)

Exodul 19-24 ne prezintă cum s-a realizat legământul:

1. Dumnezeu l-a condus pe Israel pe Muntele Sinai (19:1-2).
2. El le-a propus să încheie un legământ cu El (19:3-6).
3. Poporul Israel a fost de acord să încheie legământul (19:7-8).
4. Ei trebuiau să se sfințească timp de trei zile și să pună granițe în jurul muntelui, astfel încât nimeni să nu se apropie prea mult de prezența lui Dumnezeu (19:9-25).
5. Dumnezeu a coborât și a proclamat cu voce tare cele Zece Porunci (20:1-17).
6. Moise a fost ales ca mijlocitor al legământului (20:18-21).
7. Normele legământului au fost detaliate (20:22-23:22).
8. Legământul a fost ratificat înaintea a 70 de bătrâni și oamenii au fost stropiți cu „sângele legământului” (24).



SINAI PORUNCI ȘI SIMBOLURI

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” (Exod 20:3)



Pentru ca poporul să înțeleagă mai bine termenii legământului și semnificația acestuia, Dumnezeu le-a cerut să construiască un sanctuar pentru El (Exod. 25:8).

Prin acest sanctuar și riturile săvârșite în el, Dumnezeu a simbolizat realitățile cerești: planul Răscumpărării.

Această răscumpărare mergea mai departe de eliberarea din sclavia egipteană. Arăta către Mesia care, murind asemeni animalelor sacrificate, lua păcatele asupra Sa.

Acesta este adevăratul sens și scop al Legământului veșnic. Este mântuirea pe care Domnul o oferă omenirii căzute.



ASCULTAREA

„Dacă veți asculta de poruncile mele pe care vi le dau astăzi, dacă veți iubi pe Domnul Dumnezeu vostru și dacă-I veți sluji din toată inima voastră și din tot sufletul vostru” (Deuteronomul 11:13)

Ascultarea este o parte integrantă a legământului. Chiar înainte de a ajunge la Sinai, poporul Israel a trebuit să coopereze cu Dumnezeu ascultându-l: ungând stâlpii ușii și părăsind Egiptul.



Dacă ascultarea este necesară pentru a rămâne în legământ, ne câștigăm mântuirea prin ascultare?

Mântuirea se obține prin credință, ascultarea fiind rodul ei (Rom. 3:20,24; Apoc. 14:12).

Supunerea ne înalță spiritual, intelectual și moral (Rom. 7:7). Ascultarea noastră îi permite lui Dumnezeu să ne folosească în vestirea Evangheliei tuturor națiunilor.



ANGAJAMENT

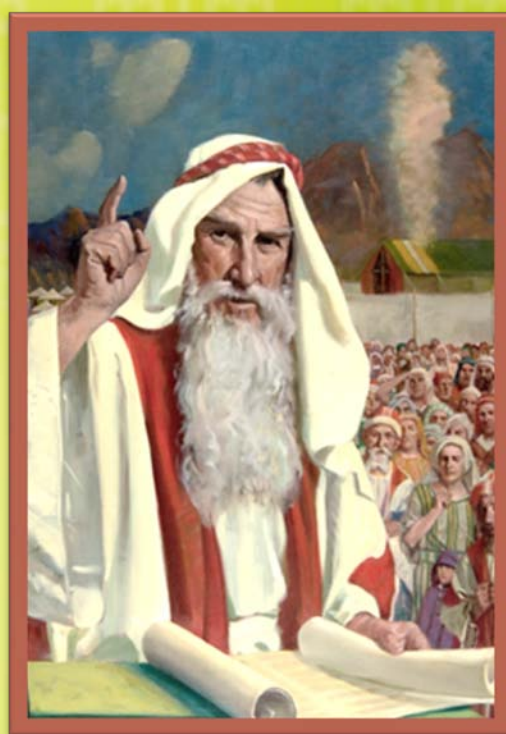
„A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.””
(Exod 24:7)

În ciuda bunelor intenții ale poporului, nici ei nu au făcut tot ce le-a spus Dumnezeu și nici nu s-au supus. De ce?

Pentru că și-au bazat ascultarea pe propriul efort. Iar tot efortul nostru este asemenea unei „haine mântjite” înaintea lui Dumnezeu (Isaia 64:6).

Le lipsea un ingredient esențial: credința (Evrei 4:2). De-a lungul timpului, au ajuns să creadă că ascultarea strictă față de litera Legii (dacă este posibil) i-ar putea califica pentru Mântuire.

Dar nu dreptatea noastră ne salvează, ci dreptatea lui Dumnezeu. Când acceptăm acest lucru prin credință, El pune în noi „și voința, și înfăptuirea.” (Filipeni 2:13).



„Deoarece suntem **păcătoși, nesfinți**, nu putem **păzi** în mod **desăvârșit** legea cea **sfântă** a lui Dumnezeu. Noi nu avem o **neprihănire** a **noastră**, cu care **să** facem **față**, **să răspundem cerințelor** legii lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a **găsit** o cale de **scăpare** pentru noi. El a **trăit** pe **pământ** în mijlocul **încercărilor și** ispitelor, **așa** cum trebuie **să trăim și** noi. El a **trăit** o **viață fără păcat**. A murit pentru noi **și** acum Se **oferă să** ia **păcatele** noastre **și să** ne dea în schimb **neprihănirea** Sa. **Dacă** ne **predăm** Lui **și-L** primim ca Mântuitor personal, atunci, **așa păcătoasă** cum ar fi **viața noastră**, noi suntem **socotiți neprihăniți** pentru El **și** prin El. Caracterul Domnului Hristos este pus atunci în locul caracterului nostru, **și** suntem **primiți** înaintea lui Dumnezeu ca **și** când n-am fi **păcătuit niciodată.**”

E.G.W. (Calea către Hristos, pag. 62)